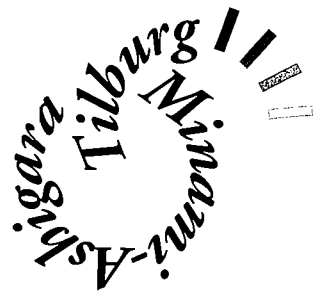

vereniging **Tilburg**
Minami-Ashigara

In dit nummer

Aan het begin van dit verenigingsjaar geven we een terugblik op 1998, waarin een belangrijke culturele uitwisseling met Minami-Ashigara plaats had. In de vorige nieuwsbrief hebben we de samenstelling van de Tilburgse delegatie toegelicht. Korthedshalve verwijzen we naar die nieuwsbrief.

Wie is de mooiste in het land?

Van vier deelnemers aan de culturele reis, namelijk de gitarist Enno Voorhorst, de schilderessen Jeanne Leenhouders en Els Verhoeven en de Origamispecialiste Jeanne Haen, ontvingen we reisindrucken, die we integraal afdrukken. Ze geven, hoe verschillend ze ook zijn, een goed beeld van het geslaagde bezoek aan Minami-Ashigara.

Nu stond niet alles vorig jaar in het teken van de Japanreis. Ook in Tilburg zelf, in het bijzonder in Berkel Enschoot, waren er activiteiten, waarvan Christine Fredriks verslag doet. We drukken haar verslag óók af om u te stimuleren zelf activiteiten in het

kader van de relatie tussen Tilburg en Minami-Ashigara te ondernemen. U mag van het bestuur daarbij steun verwachten. De initiatieven dienen echter van U, de leden, te komen. Zie voor meer bijzonderheden de rubriek 'Van de Bestuurstafel'.

Tenslotte geven we u een overzicht van de tijdens de bestuursvergadering van 24 februari jl. besproken activiteiten voor dit jubileumjaar en voor volgend jaar, wanneer we de 400-jarige relatie tussen Japan en Nederland herdenken met een groot aantal landelijke maar ook plaatselijke activiteiten.

Nieuwsbrief nr 5,
Maart 1999

- In dit nummer
- Terugblik bezoek
Culturele Delegatie
aan Minami-Ashigara
- Rennevoirt 'goes'
Japanese
- Gitaar Expressies van
Enno Voorhorst
- Hollandse
'Fijnschilderessen'
in Minami-Ashigara.
- Japanners buigen,
maar vouwen kunnen
zij ook goed
- Van de Bestuurstafel

Redactie

Joop van Lier
Visserslaan 9
5062 CL Oisterwijk
tel. 013-5220511
fax 013-5210253
e-mail: jovalier@wx.nl

Secretariaat

Friezenlaan 31
5037 KL Tilburg
tel. 013-4677003
fax 013-4670637

Bezoek Culturele Delegatie aan Minami-Ashigara in november 1998

Onder leiding van delegatieleider Pot, directeur van de Concertzaal en de Schouwburg, vertrekken we op donderdag 5 november van Schiphol naar Minami-Ashigara. Allereerst om daar deel te nemen aan het jaarlijkse culturele en industriële festival op zondag 8 november en om daarnaast tijdens excursies kennis te nemen van de Japanse cultuur. Ook zouden sommigen van ons culturele demonstraties verzorgen. Dat was de planning en zo is het ook gebeurd. Ter aanvulling van de in deze nieuwsbrief opgenomen verslagen hieronder een paar opmerkingen.

Aankomst; nu snel naar McDonalds

Vrijdag

Na aankomst, het was inmiddels vrijdag geworden, hebben wij, vermoede reizigers uit Tilburg, nog een lange busreis voor de boeg, want de internationale luchthaven Narita ligt 60 kilometer van Tokyo. Zelfs nog een stuk verder ligt Minami-Ashigara, het doel van onze reis. De lange tocht met de bus geeft echter een goede gelegenheid voor een eerste, vluchtige kennismaking met Japan. Vooral de rit door Tokyo, dat je niet kunt vermijden, is interessant door het massale verkeer op de stadsautosnelwegen met hun gigantische fly-overs. Hier en daar steekt boven alles uit de groene omheining van een driving range, waar de Japanner in zijn vrije tijd golfballetjes slaat. Bij aankomst worden we verwelkomd door een kleine vertegenwoordiging van onze zustervereniging in Minami-Ashigara, waarna we onze kamer opzoeken voor een paar uur rust. Daarna volgt een geanimeerde welkomstbijeenkoms, waarbij burgemeester Stekelenburg aan zijn colle-

ga burgemeester Suzuki en Leo Pot aan de voorzitter van onze Japanse zustervereniging en aan de voorzitter van Japanse culturele werkgroep geschenken aanbieden. Daarna is het voor de meesten van ons: slapen!

Zaterdag

Het bezoek de volgende dag, zaterdag, aan het oude boeddhistische centrum Kamakura ten zuiden van Tokyo levert de in de vorige nieuwsbrief beschreven, unieke ervaringen op. Helaas is het weer uitzonderlijk guur en somber. Daardoor zijn we haast genoodzaakt om de grote Boeddha, Daibutsu, met onze handen in de zakken en met opgetrokken schouders te ondergaan. Toch kan de kou niet verhinderen, dat we onder de indruk komen van dit reusachtige beeld. Ook de andere tempels en heiligdommen maken grote indruk op ons. De Japanse lunch, waarbij sommigen van ons voor het eerst met eetstokjes stoeien, vormt een gezellig tussenspel. Tenslotte, als om deze bijzondere dag te bekronen, wor-

den we op de terugtocht verrast met een sterke weersverbetering en genieten we van een schitterende zonsondergang, die unieke 'beelden' van de Mount Fuji oplevert.

Zondag

Na een koude en merendeels sombere dag wakker worden bij een uitbundig schijnende zon, die de temperatuur snel tot boven de 20°C doet stijgen is, ook voor de organisatoren van het culturele festival, toch wel een godsgeschenk. Het culturele festival vindt plaats zowel op een groot veld achter het gemeentehuis als in het plaatselijke theater. Nadat burgemeester Stekelenburg, als opening van het culturele festival, de in het Japans vertaalde Scription tentoonstelling "A is (toch) een koetje" aan Minami-Ashigara heeft 'overhandigd', beginnen Jeanne Haen, Jeanne Leenhouders en Els Verhoeven met hun demonstraties schilderen en origami. Voor onze schilderessen komt dit vandaag voornamelijk neer op het beschilderen en laten beschilderen van kleine uit Nederland meegebrachte klompjes. Vooral de Japanse kinderen kunnen daar geen genoeg van krijgen. Enno Voorhorst geeft in een bovenzaal van het gemeentehuis een gitaar recital, dat door de aanwezigen met ingehouden adem wordt beluisterd. Het is een goede voorbereiding voor het lunchconcert, dat Enno de volgende dag voor een paar honderd gemeenteambtenaren in de grote hal van het gemeentehuis zal geven.

Kan alleen door drie vrouwen in toom worden gehouden

De maandag en de dinsdag worden besteed aan excursies naar culturele instellingen in de omgeving van Minami-Ashigara, zoals de indrukwekkende Daiyuzan tempel, een natuurmuseum, een textielweverij en een beroemde keramist. Ook wordt er een interessante excursie naar de Fuji fabriek gemaakt met als een hoogtepunt het bezoek aan de karpervijver met zijn tienduizenden veelkleurige karpers. Onze uitvoerende artiesten kunnen overigens niet alle excursies

meemaken. Zij geven nog een aantal demonstraties op de scholen. Het bezoek aan Minami-Ashigara wordt op dinsdagavond besloten met een zeer gezellig afscheidsfeest in een van de zalen van de schouwburg.

Onder een stralende zon, die opnieuw de temperatuur tot flink boven de 20°C doet oplopen, rijden we op woensdag 11 november per bus naar Tokyo voor een bezoek aan de grote tempel in Asakusa en het doen van de

onvermijdelijke inkopen. Aan het begin van de avond, na een voortreffelijke Chinese maaltijd in de Ginza, het shopping center van Tokyo, nemen we de trein voor de rit naar ons hotel vlak bij Narita airport. Moe maar voldaan proberen we de slaap te vinden, want morgen reizen we weer naar huis. We hebben dus een zeer lange dag voor de boeg.

Een deelnemer

Gitaar Expressies van Enno Voorhorst

Als musicus werd ik uitgenodigd met deze Tilburgse delegatie mee te reizen en in MinamiAshigara een paar korte recitals te geven. Op het programma stonden concerten in het stadhuis en in de Ashigara Highschool. Het precieze programma zou ter plekke duidelijk worden.

Zondagochtend was mijn eerste optreden. Na de opening van de nijverheidstentoonstelling door burgemeester Stekelenburg zou ik in eerste instantie buiten tijdens het gelijktijdig gehouden culturele festival spelen. Wat betreft het bezoekersaantal een goed idee, maar gezien mijn instrument, klassiek gitaar, een minder goede keuze. Meteen bij aankomst op vrijdag werd ik al door Yasuko, onze tolk, over dit idee gepolst en heb ik mijn bezorgdheid laten blijken. Ze bleek geen dovemansoren te hebben en het concert werd verplaatst naar een conferentieruimte in de City Hall met een prachtig uitzicht over de zonovergoten bergen. Zes jaar geleden tijdens mijn vorige bezoek aan Japan had ik al gemerkt dat je in dit land meer succes hebt met het meer traditionele dan het avant-garde repertoire. Met dit in mijn achterhoofd bracht ik nu een programma met voornamelijk romantische gitaar hits. (In Nederland zou de balans toch meer richting avant-garde moeten doorslaan). De keuze bleek okay, want meteen werd ik al (weliswaar niet officieel, maar toch...) uitgenodigd om volgend jaar terug te komen. Onder de luisteraars was een aantal gitaristen van de plaat-

Stuk voor geschoolde stemmen en één gitaar

selijke gitaarvereniging met als voorzitter Shuichi Ichino (werkzaam bij Fuji). Dit bleken fanatieke liefhebbers te zijn die graag nog het één en ander wilden weten. Die middag hebben we ons in het stadhuis teruggetrokken waar ik nog een paar stukken heb gespeeld en heb verteld hoe wij in Nederland omgaan met o.a. techniekstudie. Na nog wat gitaarlessen te hebben gegeven ging ik, overladen met cadeaus terug naar mijn gastgezin. Hier zaten twee pianistes, een shima-

werd ook op dit feest gespeeld, weliswaar in de ritmisch opzweepende versie van Joop van Lier. Hij zal dan ook waarschijnlijk verantwoordelijk zijn voor een nieuwe Japanse versie van dit lied, want Japanse musici zijn leergierig, zeker als het iets origineel Nederlands betreft!

Maandagmorgen stond een bezoek aan de prachtige Saijouji tempel op het programma. Daarna moest ik snel terug om een lunchconcert te verzor-

gen voor het stadhuispersoneel. Mijn stoeltje stond al klaar, nogal verloren in de kolossale foyer. Er werden een paar bankjes bijgeplaatst want hopelijk zou er wat publiek komen. Het werd echter een groot succes met minstens 150 Japanners die 30 minuten muisstil hebben staan luisteren.

Highschool

Aansluitend brachten we een bezoek aan de Ashigara Highschool, waar Jeanne, Els en ik een kijkje konden nemen. Het gebouw, een ouderwetse kast, zoals wij die kennen uit de 60er jaren, leek niet bepaald een gebouw waar jonge mensen hun optimistische levensvreugd en ontembare energie kunnen omzetten in een verrijking van hun geestelijke bagage. Na een welkom door de rector en een theeceremonie werd ik door de school geleid naar de lokalen waar wat studenten (± 15 jaar) muziek aan het maken waren. De harmonie was opgesplitst in groepen die apart aan het studeren waren: de klarinetgroep had al aardig wat in huis, de slagwerkers waren uit het veld geslagen door onze aanwezigheid en de fluitgroep was zich aan het voorbereiden voor een concours, de volgende maand. Het viel me op dat ze technisch aardig uit de voeten konden, maar dat de muziek wat housterig klonk, net of er iets niet 'eigen' was. Ik mocht deze fluitisten wat aanwijzingen geven die ze meteen verwerkten en ook niet meer vergaten. Ik zei al Japanners leren snel. Toch vonden zij het moeilijk mijn aanwijzingen op een muzikale manier te integreren. Alleen een hoop ingrediënten maakt nog geen lekker gerecht! Tot slot was er nog de 'pop-kamer' waar een aantal bandjes onder begeleiding konden repeteren, net als alle anderen na schooltijd en op zelf aangeschafte instrumenten. Hier kon ik nog even op een staal-snarige gitaar een mopje spelen om wat publiek te trekken voor het concert de volgende dag op deze school.

De Popband

Dinsdag werden we na een aantal interessante atelier-bezoeken weer afgeleverd op de Ashigara High School, waar ik nu in een collegezaal een concert

Eh, moet ik straks ook zo zitten?

zou geven. Zoals gebruikelijk werd ik tijdens mijn optreden geassisteerd door een tolk. Dat was ook wel nodig omdat ik hier vooral programmatische muziek heb gespeeld, o.a. een stuk geïnspireerd op een verhaal van Edgar Allan Poe. Met op de eerste rij de leden van de popband, werd dit naar mijn gevoel het beste concert. Na afloop kwamen de studenten me beleefd bedanken, eerst in kleine, maar toen ik pennen en rolmaatjes begon uit te delen, in grote getale.

Leergierig

Het idee om je te presenteren op een middelbare school is me goed bevalen. De studenten zijn leergierig en je kunt er makkelijk een boel tegelijk bereiken met relatief weinig organisatie. Ik vraag me af hoeveel gezinnen en bekenden op de hoogte waren van ons bezoek aan deze school. In ieder geval veel meer dan het geval was geweest met een willekeurig concert.

Voor ons zou dit misschien ook een mogelijkheid zijn om Japanse kunstenaars in contact te brengen met Tilburgers. Middelbare scholen zijn waarschijnlijk zeer geïnteresseerd in een presentatie van Japanse folklore instrumenten, schilderkunst, uitleg over Japanse karakters, om maar wat te noemen.

Geschoolde Stemmen

We moesten nu opschieten om bij de 'farewell party' te komen waar ik nog zou repeteren met Carin Reinders en Frans Ellenbroek, allebei geschoolde stemmen. Het duo met Frans was een versie van romance d'amor op een Japanse tekst over het verblijf in Minami-Ashigara en het trio met Carin was een afscheidslied dat ze nog snel had laten overfaxen. Het muzikale hoogtepunt van dit afscheidsfeest was in mijn ogen de Japanse slagwerkgroep bestaande uit jonge vrouwen. Ze brachten een paar stukken op o.a. traditionele trommels met veel dynamiek en variatie. Hierbij speelden (sloegen) ze fantastisch op elkaar in en bewezen ze ook een goed gevoel te hebben voor presentatie (choreografie), kortom een indrukwekkende vertoning. Net als bij de shimasen speler maakte ook deze traditionele muziek de meeste indruk op mij.

Terugkijkend heb ik erg van deze reis genoten. De delegatie was uit het juiste hout gesneden en het land met z'n vergezichten, gebruiken, eten en gastvrijheid heeft me opnieuw verrast. Als er opnieuw een mogelijkheid zou komen om een bezoek te brengen zou ik die met beide handen aanpakken.

Enno Voorhorst

Gakko Oranda oftewel Rennevoirt 'goes' Japanese

De Jenaplan basisschool Rennevoirt in Berkel Enschoot was gedurende een maand omgedoopt voor een speciaal landenproject over Japan. Tijdens deze vier weken stapten de kinderen elke dag weer een Japanse wereld binnen. Maar schoenen uit!

Het onderwijs binnen de school is gericht op de totale opvoeding van kinderen en omvat dan ook meer dan het aanleren van lezen, schrijven en rekenen. Binnen deze vorm van onderwijs bestaat de mogelijkheid voor ouders te participeren bij o.a. wereldoriëntatie, het belangrijkste vormingsgebied. Die activiteiten gebeuren, in overleg met het onderwijzend team, binnen een schoolproject. Het hele traject van ideeën bedenken tot en met het assisteren sluit aan bij het basisprincipe van het Jenaplan schoolwerkplan: gesprek, spel, werk en viering.

Waarom een Japan-project ?

Tja, we zijn bekend met Japanse apparatuur en met Japanse bedrijven in de regio. Maar waar weten we nog niet zoveel over? Zo zijn er al bijna 400 jaar handelsbetrekkingen tussen Japan en Nederland. Vorig jaar was het 400 jaar geleden dat een Hollandse vloot de Rotterdamse haven uitvoer om via Amerika koers te zetten naar Azië. Twee jaar later, na een stormachtige reis, doet het schip, de 'Liefde', per ongeluk de zuidkust van Japan aan. Dat is het begin van een stukje van ook onze geschiedenis en voor ons dus een van de aanleidingen voor een project op Rennevoirt. In dit project moesten de leerlingen in aanraking komen met de wereld van Japan. De volgende leeraspecten kwamen aan bod: economie en levensonderhoud, sociale vorming en politiek, cultuur en levensvorming (en invulling), natuur, tradities, waarden en normen. Een heel programma voor slechts vier weken zult u denken. Maar, mede dankzij de Vereniging Tilburg Minami-Ashigara, kunnen de leerlingen aan het eind van dit Japanproject, ieder op zijn niveau, vertellen over Japan doordat zij kennis hebben gemaakt met het

leven in Japan. Letterlijk en figuurlijk, mag ik wel zeggen.

Veel geleerd

Want als lid van de themagroep heb ik (een van de 'hulpouders') binnen deze commissie, samen met de kinderen, veel geleerd over Japan en hebben we mogen genieten van de vele activiteiten die er gedaan zijn. Joop van Lier heeft door middel van een diapresentatie het project geopend. Het thema luidde 'Japanse en Nederlandse mensen zijn eigenlijk hetzelfde, enkel hun tradities en gewoontes zijn verschillend'. De kinderen waren enthousiast, en reageerden spontaan op de dia's en de vragen van de heer van Lier. Tijdens de lessen wereldoriëntatie, drama, handvaardigheid werd er ingegaan op de al eerder genoemde leeraspecten. Per week werd een van de geplande leeraspecten behandeld. Iedere morgen werd er gestart met de z.g. kring. De kinderen namen dan dingen of krantenknipsels mee van thuis die een aanleiding konden zijn tot een gesprek of een activiteit.

Demonstraties

Daarnaast waren er speciale dagen met demonstraties als Aikido, verzorgd door o.a. Ruud van Ginkel: een spektakel met goed getimed intervallen om de diepere betekenis uit te leggen, om dan vervolgens weer flitsende bewegingen te maken met een schitterend

en vlijmscherp Shogun zwaard. Na een diapresentatie over de theeceremonie hebben we geprobeerd die na te bootsen met de leerlingen van groep 1 en 2. De uitleg van de dia's werd weer even besproken en naast de groene thee werd ook de Japanse sfeer geëvenaard. Verder zijn we geweldig verwend door een aantal Japanse dames die voor de hele school een Origami/Shodo dag hebben verzorgd en op de sluitingsdag van het project voor alle kinderen Japans eten hebben bereid. Iedereen en 'alles' was Japans die dag. De leerkrachten kregen Japanse kookles. De kinderen genoten van deze omgekeerde wereld. Gehuld in kimono of Judopak (en hier en daar een Chineesje) hebben de kinderen met Hashi (eetstokjes) gegeten. De Yakitori en Tempura waren favoriet. Maar de leerkrachten vonden hun zelfgemaakte Sushi toch het lekkerst!

Uitwisseling

Ik denk dat ik namens velen spreek door te zeggen, dat zonder de inzet en enthousiasme van de Vereniging Tilburg/Minami-Ashigara en de Japanse gemeenschap, dit Japanproject niet zo'n geweldig resultaat zou hebben gehad. Leuk om te melden is dat er inmiddels tussen een Japanse school en Rennevoirt een uitwisseling van tekeningen heeft plaatsgevonden. De Japanse tekeningen worden in de school tentoongesteld.

Een van de kinderen van Rennevoirt zei onlangs tegen mij: "Ik vind het jammer dat er geen Japan meer is". Ik kon haar geruststellen. En..., wie weet zal deze leerling haar opgedane kennis en ervaringen ooit nogmaals beleven. Domo Arigato,

Christine Fredriks

盆栽

Een Japanse wereld binnen

Hollandse Fijnschilderessen in Minami-Ashigara

Nou....., mooi of niet?

Na een fantastische voorbereiding door het bestuur van de Vereniging Tilburg/Minami-Ashigara, vertrekken we op 5 november, uitgezwaaid door familie- en bestuursleden. De ontvangst in Japan, waar we niets kunnen lezen en verstaan, is heel hartelijk. We logeren in een gastgezin, de familie Koyama. Ze spreken nauwelijks Engels, maar met een boekje, handen, voeten en tekeningetjes komen we een heel eind. We slapen op de grond op een dun matrasje en eten op onze knieën. Dat is wel wennen.

Club of Art

We hebben een erg druk maar zeer afwisselend programma. Het varieert van officiële ontvangsten tot bezoeken aan indrukwekkende tempels in prachtige tuinen en verschillende musea en bewonderenswaardige traditionele kunstenaars. We bezoeken de Ashigara Highschool, waar we een theeceremonie meemaken en hartelijk worden ontvangen door studenten in schooluniform. Ze werken in groepjes na schooltijd aan een activiteit die hun voorkeur heeft. Wij hebben te maken met een 'club of art'. Hun tekenpeil is van hoge kwaliteit, ze 'tossen' erom wie er model moet zijn in een lokaal waar wel 60 stoelen op hun kop op tafels zijn gezet, oud meubilair in een 'grijs' gebouw. We tekenen en schilderen twee middagen met deze fanatieke en leuke studenten. Ze spreken geen Engels, dus ook hier zijn we

weer heel blij met Yasuko, onze tolk. Jeanne werkt met pastel, dat ze hier niet kennen en allemaal willen proberen. Els aquarelleert en de manier waarop zij werkt kennen ze evenmin. Ze zijn erg enthousiast over het door ons meegebrachte werk en we laten een aantal van onze werken achter. Jammer dat we niet meer tijd hebben, we wilden nog wel langer hier blijven. Onze 'familie' neemt ons 's-morgens vroeg mee voor een picknick. We rijden door het prachtige landschap rondom Minami-Ashigara en komen op een plek met een schitterend panoramisch uitzicht op de berg 'Mount' Fuji.

"Welkom in mijn huis"

Ook worden we uitgenodigd door een oudere tante van de familie. Ze woont in een tweehonderd jaar oud huis, dat binnenkort zal worden afgebroken. Ze

laat ons het hele huis zien, ook haar huisaltaar in de slaapkamer, een Boeddhabeeldje waar bloemen, een kaarsje en eten voor staan. Ze kalligrafeert voor ons. "Welkom in mijn huis", betekent het, laten we ons vertellen. Ook zingt ze een lied van het seizoen, een heel ritueel met een waai-er erbij. Iedereen in het gezelschap is ontroerd, ook wij. Deze vrouw heeft in jaren niet gezongen! Die avond is er een theeceremonie, in kimono. Dat is ook een belevens om zo'n kimono te mogen dragen.

Verwend

Met een delegatie, een leuk gezelschap en Leo Pot als waardig delegatieleider, hebben we een onvergetelijke week in Japan gehad. En om met zijn woorden te eindigen: "Door de hartelijkheid en gastvrijheid van al deze mensen wordt de 'afstand' tussen mensen overbrugd." We zijn erg verwend door de familie Koyama. We kunnen ieder, die een kans heeft om bij een gastgezin te verblijven, adviseren dat te doen. Dan beleef je meer van Japan. Aan het eind van deze week buigen we heel diep voor alle lieve mensen, die we hebben mogen ontmoeten. Fijn, dat we deze kans kregen!

Domo Arigato, dank je wel.

*Jeanne Leenhouders,
Els Verhoeven - v.d. Ven
(Tilburgse Kunstkring)*

'demonstrerend' kunstenaar

Japanners buigen, maar vouwen kunnen ze ook, en hoe!

Met de uitnodiging, om met een culturele delegatie uit Tilburg mee te gaan naar Minami-Ashigara als vertegenwoordigster van de Tilburgse Origami activiteiten werd voor mij een droom werkelijkheid. Logisch, aangezien ik al achttien jaar met Origami bezig ben en natuurlijk vrijwel net zo lang geïnteresseerd ben in Japan, het land waar deze vouwkunst zijn oorsprong heeft.

Met een koffer vol Orisons en Minori's (verenigingsbladen van de Origami Sociëteit Nederland), een hoofd vol vragen en verwachtingen, vertrok ons gezelschap op 5 november van Schiphol. Elf uur later en met een tijdsverschil van acht uur kwamen we in Japan aan. Het was inmiddels vrijdagochtend, 6 november geworden. Een week van genieten en het beleven van de Japanse cultuur en leefwijze (ik zou bij een gastgezin logeren) lag vóór me. Natuurlijk is Japan allesbehalve een achtergebleven gebied en ik was dus benieuwd of ik er iets van een oude traditie als die van de Vouwkunst zou vinden. Ik ben op zoek gegaan er wel van uitgaande dat ik iets van de Japanners zou kunnen leren. Aan de andere kant was mij gevraagd tijdens het Cultureel Festival op zondag 8 november ook zelf Origami demonstraties te geven.

Ik heb onze gewoonte om felicitatiekaarten te maken als uitgangspunt genomen. Men had mij verteld, dat men in Japan gek is op molentjes, boertjes en boerinetjes en tulpen. Van dit oer-Hollandse beeld had ik dus kaarten gemaakt voor elke gelegenheid, die wij voor het versturen van kaarten benutten: geboorte, verjaardagen, huwelijk, Valentijn etc. Aanvankelijk leek het erop, dat ik onze Japanse vrienden iets nieuws voorschotelde, maar al gauw werden mij allerlei vouwsels, niet alleen gemaakt door kinderen maar ook door volwassenen, gebracht als dank en groet, uit vriendschap en verbroedering.

Op de maandagavond van ons bezoek had men mevrouw Tsuda uitgenodigd, die cursussen voor groepen verzorgt. Zij werkt hoofdzakelijk met Washi

(handgeschept, traditioneel bedrukt papier) en van haar leerde ik weer hoe mooi dit is: Japanse poppetjes, kabuto, schilderijtjes met kraanvogels, de Japanse Keizer en Keizerin enz. Ook in Japan is er een landelijke origami-vereniging, de "NOA" (de Nippon Origami Association), bekend bij veel origamisten, behalve die in Japan. Zo bleek mevrouw Tsuda de enige te zijn, die gehoord had over de NOA. Gelukkig had ik het adres van de NOA bij me en men was zo vriendelijk om voor mij in Tokyo een bezoek te regelen. Ik werd er hartelijk ontvangen met een kopje Japanse thee, een fotograaf en het nieuwe kerstnummer van hun maandblad.

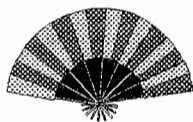
Drie dames uit Minami-Ashigara brachten mij naar verschillende speciaalzaken voor Washi papier. Watertandend liep ik door zo'n 'papierparadijs'. Als ik ooit nog eens de gelegenheid krijg, dan neem ik een grote lege koffer mee..... die vult zich dan vanzelf met al dat mooie papier.

Een ander hoogtepunt tijdens deze reis was het bezoek aan het tempelcomplex bij Minami-Ashigara. 360 (!) treden moesten worden beklommen om het hoogst gelegen tempelhuis te bereiken. Daarbinnen hing het vol met 'senba-zurus', veelkleurige slingers van 1000 gevouwen kraanvogels, het symbool van vrede, geluk en gezondheid. Dit overtrof eerlijk gezegd voor mij alles.

Ik hoop nog eens te kunnen teruggaan naar dit land van mijn dromen om deze intensieve week vol indrukken en belevenissen nog eens over te doen.

Jeanne Haen

ORIGAMI - JAPANSE VOUWKUNST

Informatie / cursussen / materialen

JEANNE HAEN
BEETHOVENLAAN 95
5011 LD TILBURG
013 - 4561535

E-MAIL BLAUHAENWORLDONLINE.NL

Van de Bestuurstafel

Ledenwerving en betrokkenheid van de leden.

Op een vraag van een van de aanwezigen, tijdens de ledenbijeenkomst in november vorig jaar, naar het draagvlak van de vereniging in Tilburg in vergelijking met dat in Minami-Ashigara, deelde voorzitter Jan Melis mee, dat het draagvlak van de zustervereniging in Minami-Ashigara heel wat groter is dan hier. Daar zijn 300 actieve leden (op een inwoneraantal van 40.000 inwoners). Wat dit betreft hebben we nog een missie te vervullen. Het punt 'ledenwerving' is daarom een vast onderdeel van de bestuursvergadering. Het ledenbestand en de ledeninzet moeten naar een hoger plan worden gebracht om in de toekomst de verenigingsactiviteiten en het financiële draagvlak daarvoor te verzekeren. Besloten is, dat een kleine commissie een plan zal maken om het Tilburgse bedrijfsleven, dat direct of indirect met Japan relaties onderhoudt, tot een actievere ondersteuning van de vereniging te bewegen. Zo'n plan met een aantal aanbevelingen dient uiterlijk 28 april gereed te zijn.

Inzet

Onze vereniging staat of valt met de inzet van de leden. Het bestuur kan niet en wil ook niet alles zelf doen. Tijdens de ledenbijeenkomst van november vorig jaar gaf Frans Kense aan dat hij bereid is een lezing te houden over de 400 jarige relatie tussen Japan en Nederland. Ook Lucr e van den Heuvel, die geruime tijd in Japan heeft gewoond, wil in dit verband haar medewerking toezeggen. Elders in deze nieuwsbrief treft u een verslag aan van Christine Fredriks over de Japanmaand op de Rennevoirt school in Berkel Enscht. Dit zijn voorbeelden van 'Japanse' activiteiten, die mogelijk zijn met steun van de vereniging. Het zijn ook voorbeelden die navolging verdienen. Dat betekent, dat elk lid of elke in Japan geïnteresseerde Tilburger een initiatief kan nemen tot een Japan-activiteit. Meestal past zo'n activiteit binnen het kader van een bestaande werkgroep. Initiatiefnemers en initiatiefneemsters kunnen zonder aarzeling contact opnemen met de trekkers van deze werkgroepen of met een van de bestuursleden (zie de rubriek: nuttige telefoonnummers).

Zoals gezegd, de vereniging is bereid en in staat zulke activiteiten te ondersteunen. Nodig is alleen, dat initiatiefnemers met een concreet plan komen (wat wil men doen, wanneer en hoe?). Zie ook de advertentie van Jeanne Haen in dit nummer.

10 jaar vriendschap Tilburg/Minami-Ashigara

* Het voorstel om in het kader van het 10-jarig jubileum aan Minami-Ashigara 10.000 bloembollen aan te bieden wordt aangenomen. Dit besluit en eventuele overige jubileum-activiteiten worden door een projectgroep uitgevoerd. Zo zal getracht worden de uitwisselingstentoonstelling

Nuttige telefoonnummers

Werkgroep	Contactpersoon	Telefoon
Cultuur	De Heer Leo Pot	013-5490390
Economie	De Heer Huub Hermans	013-4633248
Milieu	De Heer Berry Stok	013-5840400
Onderwijs / Welfare	De Heer Jan Hoedemaker	013-4674339
Sport	De Heer Jacques de Wilde	013-5437283

"Het mooiste in huis" reeds in 1999 te laten beginnen en te laten overlopen naar de viering van 400 jaar Japan Nederland in het jaar 2000.

* Japans object binnenstad in het kader van de relatie tussen Tilburg en Minami-Ashigara en Nederland en Japan. Onder leiding van tuinarchitect Jan van Summeren wordt in nauw overleg met de gemeente Tilburg en de directie van de Schouwburg en de Concertzaal gewerkt aan het realiseren van een aantrekkelijk Japans object voor of nabij de Schouwburg.

* Door de Gemeente Tilburg zal een aparte werkgroep worden ingesteld voor een goede samenwerking van Tilburg met de landelijke stichting 400 jaar Nederland-Japan. Onze vereniging zal door een aantal leden in deze gemeentelijke werkgroep vertegenwoordigd zijn. De eerste vergadering van deze werkgroep vindt plaats op 31 maart.

Instelling Werkgroep Welfare

Het blijkt, dat er een toenemende uitwisseling met Minami-Ashigara op gang komt over welfare vraagstukken. In dit kader zal dit jaar een welfare delegatie uit Minami-Ashigara ons bezoeken. Om deze uitwisseling verder vorm en inhoud te geven is er een aparte werkgroep welfare ingesteld.

Sportieve uitwisseling

In augustus zal een groep Japanse Judo junioren ons bezoeken.

Individuele bezoeken

In de loop van de afgelopen tien jaren zijn er vriendschappelijke individuele contacten ontstaan tussen leden van de twee verenigingen. In dit kader zullen er meerdere individuele bezoeken in de maanden april en mei vanuit Minami-Ashigara plaats hebben.